

יציאות השבת

אלא אמר רב הפסדא: קרא ד"בכל מושבותיכם", לא לכך הוא בא. אלא כי אתה, למשרי אברים ופדרים של קרבנות ערבי שבת, הוא דעתה⁽³⁾ לומר שמקטרים אותך כל הלילה ואפילו בשבת.⁽⁴⁾ אבל מדורות בית המקדש ודאי לא דחיא שבת. דהא לאו צורך גבוחה היא, אלא צורך כהנים. והא דלא גוזר בה בערך שבת עם חסיכה, היינו משום דבחניהם זריזם חז, וכולם בני תורה וחדרים הם. זוכרים מאיסור הבערה בשבת, ולא אותו לחיתויי משתחץ.

שינוי במתניתין: ובגבולין אין מבערין עם חסיכה, אלא כדי שתאתחו האור ברובו מבועד יומם.

והוינו בה: מיי "רוּבָן" של עצים?

אמר רב: שתאותו האש ברוב של כל אחד ואחד מהעצים ולא סגי שתאותו האש ברוב מנין העצים. אלא אם יש עץ אחד שלא אחזה האש ברובו, חיישנן שיבוא למגור הבערתו משתחץ.

ושמואל אמר: אם אחזה האש בעצים, עד כדי ששוב לא יאמרו "חֲבָא עַצִּים דקִים וְנִנֵּה תְּחִתֵּיכֶן בְּשִׁבְיל לְהַבְּעִירָם", קריין בהו "אַחַז אֹור בָּרוּבָו". ומותר להבערים אף אם

ומשנין: התבמ', שהתרנו בגדי, איירי בبشر גדי דמיגתח לנתחים, ולכון הרוח מזיקה לו. אבל הכא, בקרבן פסח, הרי לא מינתח השה לנתחים, אלא נצלה כשהוא שלם. כדכתיב "על ראשו ועל קרובו". ואם יגלה את פי התנור לא תקלקלנו הרוח. הלך חיישין בחיתורי, اي לאו הוא דזריזין הנ'.

שינוי במתניתין: ומאהיזין את האור במדורות בית המקדש.

והוינו בה: מנא חני מיili דעבדין הци, ולא חיישין שיבעירו בשבת כדחיישין בגבולין?

אמר רב הונא: כתיב "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת". וממעטין: "בכל מושבותיכם" דוקא اي אתה מבער. אבל אתה מבער במדורות בית המקדש שהיא במקדש, ואני נחשבת ב"מושבותיכם".

מתיקף לה רב אשין: اي הци, שגם האש שבבית שבבית המקדש, שאינה מכלל עבודה הקרבנות, התמעטה מ"מושבותיכם" — אפילו במדורות בית המקדש. ואילו במשנתנו לא קתני אלא שלגוזירה דרבנן בערך שבת לא חיישנן במקדש.

3. ומיארי מאברים ופדרים דחול, שכבר משללה בהם האור מבועד יום. די לאו הци, קיימת לנוין עולת חול קריבה בשבת. Tosfot.

4. ונסתפק ריב"א, اي דוקא קרבנות תמיד דחול מותר להקטיר בליל שבת, משום دائم דוחה

איצטראיך קרא ד"מושבותיכם". שפת אמרת. עוד כתבו, דין לפירוש דקאי על איברי שבת שקרבנן בשבת, ואין משהיין את הקטרות לモוצאי שבת, משום דההיא לא ילפינן מ"מושבותיכם" אלא מעולות שבת בשבתו. וצריך עיון, דלכארה האי קרא מישתעי